TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. lapkričio 29 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Autorių teisės ir gretutinės teisės – Direktyva 2001/29/EB – 5 straipsnio 2 dalies b punktas – Atgaminant asmeniniam naudojimui taikoma išimtis – 3 straipsnio 1 dalis – Viešas paskelbimas – Tam tikras techninis būdas – Autorių teisių saugomų kūrinių kopijų vaizdo įrašymo „debesyje“ paslaugos (*cloud computing*) teikimas be jų autorių sutikimo – Paslaugos teikėjo aktyvus dalyvavimas atliekant šį įrašymą“

Byloje C-265/16

dėl *Tribunale ordinario di Torino* (Turino teismas, Italija) 2016 m. gegužės 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2016 m. gegužės 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

VCAST Limited

prieš

RTI SpA

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), M. Safjan, D. Šváby ir M. Vilaras,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. kovo 29 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *VCAST Limited*, atstovaujamos advokatų E. Belisario, F. G. Tita, M. Ciurcina ir G. Scorza,

– *RTI SpA*, atstovaujamos advokatų S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri ir A. La Rosa,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* G. Galluzzo ir R. Guizzi,

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas ir D. Segoin,

– Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir T. Rendas,

* Proceso kalba: italų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos L. Malferrari ir J. Samnadda,

susipažinęs su 2017 m. rugsėjo 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230, klaidų ištaisymas OL L 314, 2008, p. 16), visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalies b punkto, 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) ir SESV išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *VCAST Limited* ir *RTI SpA* ginčą dėl to, ar VCAST klientams teisėtai suteikiama naudotis vaizdo įrašymo „debesyje“ sistema, kai įrašomos, be kita ko, RTI transliuojamos televizijos programos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2000/31

3 Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės negali dėl koordinuojamai sričiai priskiriamų priežasčių riboti laisvę teikti informacinės visuomenės paslaugas iš kitos valstybės narės.“

4 Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalis netaikoma šios direktyvos priede nurodytoms sritims, t. y. be kita ko, autorinėms teisėms ir gretutinėms teisėms.

Direktyva 2001/29

5 Direktyvos 2001/29 1 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Sutartis nustato vidaus rinkos sukūrimą ir sistemos, užtikrinančios, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma, įteisinimą. Valstybių narių autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymų derinimas padeda siekti šių tikslų.“

6 Šios direktyvos 23 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksmams.“

7 Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba iš dalies:

a) autoriams – savo kūrinius;

b) atlikėjams – savo atlikimų įrašus;

c) fonogramų gamintojams – savo fonogramas;

d) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;

e) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus nepaisant to, ar tos transliacijos perduotos laidais ar eteriu [bevielėmis ryšio priemonėmis], įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.“

8 Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“

9 Šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta:

„Valstybės narės 2 straipsnyje nustatytai atgaminimo teisei gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais:

<…>

b) kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją, priklausomą nuo 6 straipsnyje nurodytų techninių apsaugos priemonių taikymo ar netaikymo atitinkamam kūriniui ar objektui.“

10 Šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos išimtys ir apribojimai taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.“

Italijos teisė

11 Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas į Italijos teisę perkeltas tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, galiojusios redakcijos 1941 m. balandžio 22 d. *Legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio* (Įstatymas Nr. 633 dėl autorių

teisių ir kitų su autorių teisių įgyvendinimu susijusių teisių apsaugos) (toliau – Autorių teisių įstatymas) 71sexies straipsniu. Šis 71sexies straipsnis yra šio įstatymo II skirsnyje „Atgaminimas asmeniniam naudojimui“; šiame straipsnyje nustatyta:

„1. Leidžiama atgaminti garso ir vaizdo įrašus, kai, atsižvelgiant į 102quater straipsnyje nurodytas technines priemones, atgaminama išimtinai asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų.

2. Atgaminti, kaip nurodyta 1 dalyje, negali tretieji asmenys. Paslaugų teikimas, kai siekiama suteikti galimybę fiziniam asmeniui atgaminti garso ir vaizdo įrašus asmeniniam naudojimui, yra atgaminimo veikla, kuriai taikomos 13, 72, 78bis, 79 ir 80 straipsnių nuostatos.

<…>“

12 Autorių teisių įstatymo 71septies straipsnyje nustatyta:

„1. Garso įrašų autoriai ir gamintojai, audiovizualinių kūrinių gamintojai, atlikėjai ir vaizdo įrašų gamintojai ir asmenys, kuriems jie suteikė teisę, turi teisę gauti kompensaciją už 71sexies straipsnyje nurodytą garso ir vaizdo įrašų atgaminimą asmeniniam naudojimui. Aparatų, skirtų išimtinai analoginiam ar skaitmeniniam garso arba vaizdo įrašymui, atveju minėtą kompensaciją sudaro kainos, kurią galutinis pirkėjas sumokėjo perpardavėjui, dalis, kuri daugiafunkcių aparatų atveju apskaičiuojama pagal aparato, kurio savybės atitinka įrašyti skirtos sudedamosios dalies savybes, kainą, arba, jeigu tai neįmanoma, fiksuota suma už aparatą. Garso ir vaizdo įrašymo laikmenų, pavyzdžiui, analoginių laikmenų, skaitmeninių laikmenų, fiksuotų arba kilnojamųjų atminčių, skirtų garsui arba vaizdui įrašyti, atveju kompensaciją sudaro suma, apskaičiuojama pagal laikmenų įrašymo pajėgumą. Nuotolinių vaizdo įrašymo sistemų atveju šioje dalyje nurodytą kompensaciją moka paslaugą teikiantis subjektas; ji apskaičiuojama pagal atlyginimą, gautą už pačios paslaugos suteikimą.

2. 1 dalyje nurodyta kompensacija nustatoma, atsižvelgiant į Bendrijos teisės normas ir atgaminimo teises, kultūros paveldo ir veiklos ministro dekretu, kuris turi būti priimtas iki 2009 m. gruodžio 31 d. išklausius 190 straipsnyje nurodytą komitetą ir asociacijas, daugiausia sudarytas iš 1 dalyje nurodytų aparatų ir laikmenų gamintojų. Nustatant kompensaciją atsižvelgiama į tai, ar taikomos 102quater straipsnyje nurodytos techninės priemonės, ir į skirtingą skaitmeninės kopijos poveikį, palyginti su analogine kopija. Dekretas turi būti atnaujinamas kas treji metai.

<…>“

13 Autorių teisių įstatymo 102quater straipsnyje nurodyta:

„1. Autorių teisių ir gretutinių teisių, taip pat 102bis straipsnio 3 dalyje nurodytos teisės turėtojai gali saugomiems kūriniams ar objektams taikyti veiksmingas technines apsaugos priemones, kurios apima bet kokią technologiją, įtaisą ar sudedamąją dalį, kurie įprastai veikdami turi paskirtį užkirsti kelią veiksmams arba riboti tuos veiksmus, kurių neleidžia teisių turėtojai.

2. Techninės priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomo kūrinio ar kito objekto naudojimą teisių turėtojas kontroliuoja taikydamas prieigos kontrolės arba apsaugos procesą, pvz., kodavimą, elementų perstatymą arba kitą kūrinio ar objekto transformaciją arba kopijų kontrolės mechanizmą, užtikrinantį siekiamą apsaugą.

3. Šis straipsnis netrukdo taikyti nuostatų dėl VI dalies IV skyriaus I antraštinėje dalyje nurodytų kompiuterių programų.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 VCAST yra pagal Didžiosios Britanijos teisę įsteigta bendrovė, kuri savo klientams suteikia galimybę internete naudotis vaizdo įrašymo saugojimo vietoje „debesyje“ (*cloud*) sistema, kai įrašomos Italijos televizijos transliuotojų, tarp kurių yra ir RTI, antžeminiu būdu transliuojamos programos.

15 Iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad praktiškai naudotojas pasirenka programą VCAST interneto svetainėje, kurioje yra visos į šios bendrovės teikiamą paslaugą įeinančių televizijos kanalų programos. Naudotojas gali nurodyti konkrečią programą arba laiko intervalą. Tada VCAST valdoma sistema, naudodama savo antenas, pagauna televizijos signalą ir įrašo pasirinktą programą naudotojo nurodytoje duomenų saugojimo vietoje, kuri yra „debesyje“. Šią saugojimo vietą naudotojas įsigyja iš kitų tiekėjų.

16 VCAST apskundė RTI *Tribunale di Torino* (Turino teismas) įmonių teisės specializuotai kolegijai, prašydama konstatuoti jos veiklos teisėtumą.

17 2015 m. spalio 30 d. nutartimi dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo šis teismas iš dalies patenkino RTI prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir iš esmės uždraudė VCAST tęsti veiklą.

18 Manydamas, kad sprendimas pagrindinėje byloje iš dalies priklauso nuo Sąjungos teisės nuostatų, visų pirma Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto, išaiškinimo, *Tribunale di Torino* (Turino teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar atitinka Sąjungos teisę, visų pirma [Direktyvos 2001/29] 5 straipsnio 2 dalies b punktą (taip pat [Direktyvą 2000/31] ir Steigimo sutartį), nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias verslininkams draudžiama teikti privatiems asmenims vaizdo nuotolinio įrašymo paslaugą vadinamuoju autorių teisių saugomų kūrinių kopijavimo asmeniniam naudojimui *cloud computing* būdu, kai jie aktyviai dalyvauja įrašant be teisių turėtojo sutikimo?

2. Ar atitinka Sąjungos teisę, visų pirma [Direktyvos 2001/29] 5 straipsnio 2 dalies b punktą (taip pat [Direktyvą 2000/31] ir Steigimo sutartį), nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias verslininkams leidžiama teikti privatiems asmenims vaizdo nuotolinio įrašymo paslaugą vadinamuoju autorių teisių saugomų kūrinių kopijavimo asmeniniam naudojimui *cloud computing* būdu, kai reikia aktyvaus verslininko dalyvavimo įrašant, nors ir be teisių turėtojo sutikimo, jei sumokama fiksuoto dydžio kompensacija teisių turėtojams, iš esmės tokių paslaugų teikimui taikant privalomos licencijos sistemą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

19 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priėmė nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, kuria laikinai uždraudė VCAST vykdyti veiklą.

20 Paskui jis pateikė Teisingumo Teismui du prejudicinius klausimus dėl šios veiklos, nurodydamas dvi priešingas prielaidas: vieną, kad pagal nacionalinės teisės nuostatas tokia veikla draudžiama, o kitą – kad leidžiama.

21 Taigi tuo remiantis galima daryti išvadą, jog nėra akivaizdu, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės nuostatas tokia veikla iš tikrųjų draudžiama.

22 Tokiomis aplinkybėmis, siekdamas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudingą atsakymą, Teisingumo Teismas atsakys į šiuos du klausimus kartu, laikydamasis prielaidos, kad pagal nacionalinės teisės nuostatas leidžiama tokia veikla, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje.

23 Be to, konstatuotina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamų nacionalinės teisės nuostatų atitikties Sąjungos teisei, nurodydamas ne tik Direktyvą 2001/29 (visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalies b punktą), bet ir Direktyvą 2000/31 ir Steigimo sutartį.

24 Šiuo klausimu, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 19 punkte, Direktyvos 2000/31 nuostata, kuri galėtų būti taikoma šioje byloje nagrinėjamam atvejui, yra jos 3 straipsnio 2 dalis, pagal kurią valstybėms narėms draudžiama riboti laisvą informacinės visuomenės paslaugų judėjimą iš kitos valstybės narės. Tačiau pagal šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalį į šio draudimo taikymo sritį nepatenka, be kita ko, apribojimai, kylantys dėl autorių ir gretutinių teisių apsaugos.

25 Darytina išvada, kad Direktyvos 2000/31 nuostatos netaikomos tokioje kaip pagrindinė byloje, susijusioje su autorių teisėmis ir jų išimtimis.

26 Dėl to, kiek pateikti klausimai susiję su Sutartimi, primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją tuo atveju, kai klausimo reglamentavimas yra suderintas Sąjungos lygiu, visos su juo susijusios nacionalinės priemonės turi būti vertinamos atsižvelgiant į tokį suderinimo aktą (žr., be kita ko, 2001 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *DaimlerChrysler*, C-324/99, EU:C:2001:682, 32 punktą; 2008 m. sausio 24 d. Sprendimo *Roby Profumi*, C-257/06, EU:C:2008:35, 14 punktą ir 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *HSBC Holdings ir Vidacos Nominees*, C-569/07, EU:C:2009:594, 26 punktą).

27 Pažymėtina, kad vienas iš Direktyvos 2001/29 tikslų, kaip matyti iš jos 1 konstatuojamosios dalies, yra suderinti valstybių narių autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymus, kad tai padėtų pasiekti tikslą sukurti vidaus rinką.

28 Taigi nereikia atsakyti į pateiktus klausimus, kiek jie susiję su SESV.

29 Tokiomis aplinkybėmis manytina, kad savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar pagal Direktyvą 2001/29, visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalies b punktą, draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias komercinei įmonei leidžiama teikti privatiems asmenims autorių teisių saugomų kūrinių kopijų asmeniniam naudojimui nuotolinio įrašymo „debesyje“, naudojant informacinę sistemą, paslaugą, kai ši įmonė aktyviai dalyvauja darant įrašą ir negautas teisių turėtojo sutikimas.

Teisingumo Teismo atsakymas

30 Pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą valstybės narės gali nustatyti atgaminimo teisės išimtis arba apribojimus, kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų.

31 Be to, šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad išimtys arba apribojimai, numatyti, be kita ko, 5 straipsnio 2 dalyje, taikomi tik tam tikrais specialiais atvejais, kurie neprieštarauja įprastiniam kūrinio ar kito saugomo objekto naudojimui ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų teisių turėtojų interesų.

32 Dėl Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto pirmiausia primintina, kad, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, direktyvos nuostatos, nukrypstančios nuo toje pačioje direktyvoje nustatyto bendrojo principo, turi būti aiškinamos siaurai (2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, C-435/12, EU:C:2014:254, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Darytina išvada, kad minėtas 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas siaurai.

33 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad privačiai veikiančio fizinio asmens kopijavimo veiksmas turi būti laikomas galinčiu sukelti žalą atitinkamam teisių turėtojui, jeigu jis atliekamas nepaprašius išankstinio šio teisių turėtojo leidimo (šiuo klausimu žr. 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, 44–46 punktus).

34 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turėtų būti suprantamas taip, kad kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtimi autorių teisių turėtojams draudžiama remtis prieš asmenis, kopijuojančius jų kūrinius asmeniniam naudojimui, savo išimtine teise leisti arba drausti atgaminimą, tačiau ši nuostata neturėtų būti laikoma įpareigojančia autorių teisių turėtojus, kai viršijamas šis aiškiai numatytas apribojimas, toleruoti jų teisių pažeidimus, kurie gali būti susiję su kopijavimu asmeniniam naudojimui (šiuo klausimu žr. 2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *ACI Adam ir kt.*, C-435/12, EU:C:2014:254, 31 punktą).

35 Galiausiai iš jurisprudencijos matyti, jog tam, kad galėtų remtis 5 straipsnio 2 dalies b punktu, atitinkami fiziniai asmenys nebūtinai turi turėti atgaminimo įrangos, aparatų ar laikmenų. Trečiasis asmuo jiems gali teikti atgaminimo paslaugą, kuri sudaro būtiną faktinę prielaidą, kad fiziniai asmenys galėtų daryti kopijas asmeniniam naudojimui (šiuo klausimu žr. 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Padawan*, C-467/08, EU:C:2010:620, 48 punktą).

36 Atsižvelgiant į minėtą jurisprudenciją, reikia patikrinti, ar tokia paslauga, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kurios pagrindiniai elementai apibūdinti šio sprendimo 14 ir 15 punktuose, patenka į Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį.

37 Šiuo klausimu konstatuotina, kad šios paslaugos teikėjas neapsiriboja atgaminimo organizavimu; jis taip pat suteikia prieigą prie tam tikrų televizijos kanalų transliuojamų programų, kurias galima įrašyti nuotoliniu būdu, siekiant jas atgaminti. Taigi individualūs klientai patys pasirenka, kokios programos turi būti įrašytos.

38 Šiuo požiūriu pagrindinėje byloje nagrinėjama paslauga yra dvejopa: užtikrinamas atgaminimas ir kartu suteikiami naudotis atgaminami kūriniai ir objektai.

39 Nors kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtis suponuoja, kad teisių turėtojas negali naudotis savo išimtine teise leisti arba uždrausti fiziniams asmenims atgaminti kūrinį asmeniniam naudojimui Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatytomis sąlygomis, reikalavimas šią išimtį aiškinti siaurai reiškia, kad šiam teisių turėtojui neatimama teisė uždrausti arba leisti prieigą prie kūrinių ar objektų, kuriuos tie patys asmenys nori atgaminti asmeniniam naudojimui.

40 Iš tiesų iš Direktyvos 2001/29 3 straipsnio matyti, kad bet kokiam viešam paskelbimui, įskaitant saugomo kūrinio ar objekto suteikimą naudotis, būtinas teisių turėtojo sutikimas, o šios direktyvos 23 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad teisė viešai paskelbti kūrinį turi būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą visuomenei laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją.

41 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad sąvoka „viešas paskelbimas“ apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinio „paskelbimo veiksmą“ ir šio kūrinio paskelbimą „viešai“ (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37 punktas).

42 Tai nurodžius, kalbant, pirma, apie „paskelbimo veiksmą“, pažymėtina, kad jis apima bet kokį saugomų kūrinių perdavimą, nesvarbu, kokios priemonės ar techniniai procesai naudojami (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 38 punktas).

43 Be to, kiekvieną kartą norint kūrinį transliuoti ar retransliuoti tam tikru techniniu būdu, reikia gauti iš esmės atskirą šio kūrinio autoriaus leidimą (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 39 punktas).

44 Antra, tam, kad sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, apimtų saugomus kūrinius, dar reikia, kad, kaip priminta šio sprendimo 41 punkte, šie kūriniai iš tiesų būtų paskelbti „viešai“ (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 40 punktas).

45 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad sąvoka „viešai“ yra susijusi su neribotu potencialių kūrinio gavėjų skaičiumi ir, be to, apima pakankamai didelį asmenų skaičių (2016 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 41 punktas).

46 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamų paslaugų teikėjas įrašo transliuojamas programas ir internetu suteikia jas naudotis savo klientams.

47 Pirma, akivaizdu, kad visi asmenys, kuriems skirtos šio teikėjo paslaugos, yra „visuomenė“, kaip ji suprantama pagal šio sprendimo 45 punkte nurodytą jurisprudenciją.

48 Antra, pradinė transliacija, kurią atlieka transliuojančioji įstaiga, ir pagrindinėje byloje nagrinėjamų paslaugų teikėjo atliekama transliacija atliekamos specifinėmis techninėmis sąlygomis, taikant skirtingą kūrinių transliavimo būdą, ir kiekviena jų yra skirta savai visuomenei (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 39 punktą).

49 Taigi šios transliacijos yra skirtingi viešo paskelbimo būdai ir kiekvienam iš jų būtina gauti atitinkamų teisių turėtojų leidimą.

50 Tokiomis aplinkybėmis nebereikia nagrinėti, ar visuomenė, kuriai skirti šie paskelbimo būdai, yra ta pati, ar galbūt visuomenė, kuriai skirtos pagrindinėje byloje nagrinėjamos paslaugos, yra nauja visuomenė (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 39 punktą).

51 Darytina išvada, kad, nesant teisių turėtojo suteikto leidimo, kūrinių kopijavimas naudojantis tokia paslauga, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, gali pažeisti šio teisių turėtojo teises.

52 Taigi tokia nuotolinio įrašymo paslauga nepatenka į Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto taikymo sritį.

53 Tokiomis aplinkybėmis nebereikia tikrinti, ar įvykdytos šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalyje nustatytos sąlygos.

54 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad pagal Direktyvą 2001/29, visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalies b punktą, draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias komercinei įmonei leidžiama teikti privatiems asmenims autorių teisių saugomų kūrinių kopijų asmeniniam naudojimui nuotolinio įrašymo „debesyje“, naudojant informacinę sistemą, paslaugą, kai ši įmonė aktyviai dalyvauja įrašant kopijas ir negautas teisių turėtojo sutikimas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo, visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalies b punktas, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias komercinei įmonei leidžiama teikti privatiems asmenims autorių teisių saugomų kūrinių kopijų asmeniniam naudojimui nuotolinio įrašymo „debesyje“, naudojant informacinę sistemą, paslaugą, kai ši įmonė aktyviai dalyvauja įrašant kopijas ir negautas teisių turėtojo sutikimas.

Parašai.